
Fra: Tove Næs [mailto:Tove.Naes@ski.kommune.no]

Sendt: 13. februar 2014 14:19

Til: Postmottak JD

Kopi: Postmottak; Kjell Sæther

Emne: høringsuttalelse til Brannstudien

Under følger Ski kommunes høringsuttalelse:

Ski kommunes høringsuttalelse:

Ski kommune er enig i mange av momentene som belyses i brannstudien. Det er viktig å utvikle gode og robuste brann- og redningstjenester som ivaretar innbyggernes behov for trygghet og sikkerhet. Vi har gode erfaringer over 20 år med felles interkommunalt brannsamarbeid med andre kommuner. Gjennom samarbeidet har brann- og redningstjenesten styrket fagkompetansen med personell blant annet fra bachelor og mastergradsnivå. Erfaringene tilsier også at det er lettere å rekruttere og beholde kompetansen i større brannvesen. Brannvesenet har jobbet med å styrke håndteringsevnen på store og krevende hendelser gjennom et samarbeid med 2 andre interkommunale brannvesen på overordnet ledelse (192 000 innbyggere).

Det er også startet et arbeid for å vurdere en ytterligere utvidelse av samarbeidet med 11 kommuner i Follo og Mossregionen fra 1/1-2015. Det nye brannvesenet er ventet å dekke et innbyggertall på 192 000. Dette vil sannsynligvis øke til ca 300 000 de neste 20 årene. Hensikten med utvidelsen er å styrke brannvesenets støttefunksjoner, robusthet/håndteringsevnen, samt det brannforebyggende arbeidet. Dette er i tråd med konklusjonen i brannstudien, men følger ikke den fylkesvise inndelingen.

Ski kommune har ikke fokusert på manglene i brannstudien, da det avgjørende er å organisere et brann- og redningsvesen som en lærende kunnskapsdrevet organisasjon. Målet må være en organisasjon som kan utvikle seg og tilpasse seg de endringene og utfordringene som skjer i lokalsamfunnet i samarbeid med kommunene. En slik organisasjon bør ha forutsetningene til å løse eventuelle mangler som ikke omfattes av brannstudien.

Av rapporten ser vi at det er behov for å reorganisere brann- og redningstjenesten i Norge. Brannstudien har vurdert 3 alternative modeller for organisering av brann- og redningstjenesten i Norge. Det pekes på en rekke fordeler og ulemper i de tre alternativene. Argumentasjonen som benyttes i rapporten viser at det i hovedtrekk er små forskjeller mellom alternativ 1 og 2. Alternativ 3 er vurdert som lite formålstjenlig etter de kriteriene som er vurdert av arbeidsgruppen.

SAMFUNNSØKONOMISK ANALYSE

Det er foretatt en samfunnsøkonomisk analyse som viser at det er mindre samfunnsøkonomiske gevinster ved å samle brann- og redningstjenesten etter alternativ 1 "Organisering etter fylker". Det pekes på varierende befolkningstetthet, forskjellige utfordringer og varierende risiko i ulike deler av fylkene. Den største samfunnsøkonomiske gevinsten ligger i alternativ 2 "Regionalisering av brann- og redningstjenesten". Varierende risiko, ulik befolkningstetthet og forskjellige utfordringer er momenter som er gjeldende mellom kommunene i Akershus fylke. I tillegg bryter Oslo kommune fylke i tre ulike deler "Asker og Bærum, Romerike og Follo", noe som gjør at kommunene har en geografisk

avstand med tanke på en naturlig brannsam arbeidsarena. Oslo kommune, som hovedstad, har flere utfordringer og risikomomenter som ikke finnes i de omkringliggende kommunene. Det er mange store og komplekse bygninger/bygårder, større fare for terrorhandlinger og CBRNE (kjemisk, biologisk, radioaktiv, nukleær og eksplosive stoffer) hendelser m.v.

Ledelsen i brann- og redningstjenesten i oslo må ha et spesielt fokus på hovedstadsutfordringer, og dette kan overskygge de utfordringene som foreligger i de mindre kommunene.

KOMMUNAL OG POLITISK PÅVIRKNING KNYTTET TIL DRIFT OG ORGANISERING AV BRANN- OG REDNINGSTJENESTEN

Alle tre alternativene innebærer at kommunene skal ha ansvar for drift av brann- og redningstjenesten. I alternativ 1 vil det være 22 samarbeidende kommuner i Akershus fylke. I tillegg kommer eventuelt Oslo kommune som en part. Formell organisering er ikke vurdert nærmere i rapporten, men de fleste kommuner har valgt IKS/KF med styre og representantskap. Alle kommunene vil ikke kunne inneha en representasjon i et slikt selskap. Det vil derfor variere i hvilken grad kommunene har påvirkning driften og hvordan brann- og redningstjenesten skal utvikles for å ivareta lokale interesser. Alternativet anses mer tilpasset et statlig eierskap enn et kommunalt eierskap.

Alternativ 2 gir kommunene en mulighet til selv å finne naturlig samarbeidspartnere. Follo som region vil ha nok innbyggere til å dekke kriteriet på 100 000 innbyggere. Det er igangsatt et arbeid for å se på et samarbeid med 11 andre kommuner hvor det er sammenfallende interesser og utfordringer regionalt.

Alternativ 3 innebærer en organisering som sikrer at et brann- og redningsvesen dekker minst 20 000 innbyggere. Grensen for organiseringen bør ikke være i strid med allerede etablerte administrative grenser.

Denne modellen gir det klart største antall brann- og redningsvesen. Arbeidsgruppen analyserer med modell 3 en organisering som i større grad er lik dagens. Kriteriet på minst 20 000 innbyggere gir et utgangspunkt for hva arbeidsgruppen ser på som et minimum av størrelse for å kunne imøtegå flere av de kriteriene som er oppstilt. For eksempel vil dette med bakgrunn i dagens dimensjonerende regelverk uansett gi mer enn ett årsverk hva gjelder forebyggende arbeid.

Dette alternativet anses som uaktuelt for Ski kommunes del, og kommenteres ikke ytterligere.

KOMPLEKS ORGANISASJON

Akershus fylke og Oslo er befolkningsrike områder hvor det er ventet en kraftig befolkningsvekst og næringsvekst. Som følge av dette har brann- og redningstjenesten den største konsentrasjon av heltidsansatte brann- og redningstjenestemenn knyttet til beredskap og brannforebyggende arbeid. Oppdragsmengden for brann- og redningstjenesten ligger svært høyt for landet forøvrig, da de fleste hendelser er menneskeskapte. Mange av de utfordringene som tas opp i brannstudien som grunnlag for å endre, er ikke relevant for Akershus med omegn.

Etter alternativ 1 vil antall ansatte utgjøre flere hundre. For å få et velfungerende brann- og redningstjeneste må man ha en lederstruktur med mange mellomledere. Organisasjonen vil bli kompleks og kommunens nærhet til ledelsen og mulighet for påvirkning, vil kunne bli begrenset. Videre er det viktig å beholde nærheten til brann- og redningstjenestens ledelse i forbindelse med utarbeidelse av ROS analyser og ikke minst til kommunens kriseledelsearbeid.

Brann- og redningstjenesten i Norge har en lokal forankring i den enkelte kommune og har et godt omdømme lokalt. Det er viktig å ivareta denne nærheten. Erfaringer med større omstruktureringer både i politiet og helse viser at nærheten til kommunene reduseres og man får en større avstand med den følge at påvirkningsmulighetene blir mindre. Alternativ 2 ivaretar disse momentene i større grad enn i alternativ 1.

Omstillingskostnadene kan ventes å bli store som følge av sentralisering av mange ansatte. Driftskostnadene kan øke ved en organisering etter alternativ 1 ved at det er nødvendig med blant annet et større mellomledernivå. Dette underbygges også i den samfunnsøkonomiske analysen.

KONKLUSJON

Alternativ 2 «Regionalisering av brann- og redningstjenesten» er samlet sett den beste løsningen for Folloregionen med hensyn til fleksibilitet, organisering og kommunalt eierskap.

Den samfunnsøkonomiske analysen viser at dette alternativet er det mest gunstige samfunnsøkonomisk med bl.a. lavest omstillingskostnader. Alternativet vurderes også til å sikre en god lokalforankring som igjen sikrer befolkningen en større grad av sikkerhet og trygghet. I tillegg vil dette gi bedre kompetanse, gjøre det lettere å rekruttere og beholde kompetanse samt mulighet for spesialisering

Det vil bety mer robusthet og bedre utnyttelse av ressursene i regionen. Dette gir en bedre håndtering av større hendelser og en bedre samhandling med andre etater.

Nærhet til kommunen, ivaretagelse av utfordringer og risiko vektlegges også.

Alternativ 1 «Organisering etter fylker» anbefales ikke for denne regionen med bakgrunn i kompleks og stor organisasjonsstruktur, varierende utfordringer/risikobilde og kommunalt eierskap. Alternativet anses mer tilpasset et statlig eierskap enn et kommunalt eierskap.

Med bakgrunn i egne erfaringer med felles brannvesen vil Ski kommune ikke anbefale alternativ 3. Dette alternativet vil etter vår mening ikke gi et robust brannvesen.

Med hilsen

Tove Næs

Spesialrådgiver

Virksomhet Fellestjenester

Direkte: 64 87 85 02

Mobil: 91 35 11 15

E-post: tove.naes@ski.kommune.no

[Ski kommune/www.ski.no](http://ski.kommune.no)

Besøksadresse: Idrettsvegen. 8, 1400 Ski

Postadresse: postboks 3010, 1402 Ski

 Tenk på miljøet før du skriver ut denne e-posten